

İmza Denemeye Değer Yeniden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ağustos 2019

Zamanın manivelasında, yeknesak bir dokunuş tecelli eden varlığın teselli bulduğu boşluk kadar da devasa bir rahmet adeta, az sonramı güncellemek adına günü yeniden yaşadığım bir hurafeyi de dillendirirken şahit tutulası ulvi bir yoksunluk ve neden, diyebilmenin de vakur coşkusu.

Terennüm eden minik bir yürek aslında evrelerin asılı kaldığı evrenin boyutsuzluğunda sudan sebeplerin çöreklediği bir lahza.

Münferit bir hece nasıl da bağınaz bir tefekkürle ihlal edildi, dercesine şerh düşen kötülüğün de manifestosu az sonra peyda olacak coşku sonrası ölümlü bir mizansen şen kahkahalar durağına saatler kala.

Tebessümleri toplayıp satırlara serperken iri gövdeli bir bilinmez sanrıların toplamından çıkardığım bir çıkarım ile içimi ihya eden bülbülün bir keşmekeş yaşadığına binaen sızan gönlümde sızılı bir yavru kuş.

İşinin ehli olsa olsa müridi acıların.

Sönen ferî olsa olsa yanan umut ışığının tek karede söndüğü.

Dipsiz olsa kuyular ne fayda?

Yarım yamalak olsa sevdalar kime ne?

Ömrün özet geçtiği hayatın doğasında saklı madem mahremiyet şimdi sükûtu sonlandırmadan başa saralım filmi ve bir çılgılığı da mimleyelim ve alt yazı geçelim şiire hani olur da şiirsel bir coşku ile şair kimliğine binaen yeniden doğar mevsim.

Haydut imlerin tekelinde belki de hikâyeler ve görünmezcin gücüne vakıf her yeni gün biteviye savsaklanmanın etkisiyle yalpalarken sarhoş bir edayla oysaki içtiği hüznü döndürdü böylesine başını.

Mavi bir rüzgâr belki de şehri esir alan ve imbat rüzgârına nazire yapan da bir yenilgi içten pazarlıklı hangi şiirse taziyelerini sunduğu mevsimin.

Göğün kompartımanlarında saklı farkındalık ve peşi sıra yenilgi ve nasıl bir azamet ki şehrin kibrine yenik düştü şiirler.

Görücü usulü nikâhlanan öbek öbek ve aşkın taban tabana zıt olduğu nefretin her çağrısı sonlanırken, çok sevmenin dürtüsü ve haşmetiyle sevgi illa ki esir alacakken evreni...

Çoğalan bir hüzün.

Çoğaltan acıları.

Sersem rüzgâr dağıtırken saçlarımı.

Bir yenilgiyi çağırın; sanrıları yok sayan kolluk kuvveti bünyesinde ömrün de bir tefrika adeta gücün hâkimiyetinde bulutlara kement attığım bir de istikrarla üzölmeyi şerh düştüğüm...

Üşüdüğüm mevsim üşüten şiirlerden kaçtığım ve şanlı bir ömür sürdürmenin zorluğuna binaen şairin de dediği gibi; onurlu bir ölü olmanın da önünü alamadığım.

Yıkılan tabular.

Belki de aykırı bir huzur dikilen gökdelenlere parandalar atlatan.

Aşkın hâkim kıldığı ve gürültülü bir nezle ne zamanki doğa aksırsa.

Tanrının sorumluluğunda yaşamayı şiar edinmiş bir evren dolusu mahluklar ölümün izini süren bir hükümle düş gücüne yenilen kalemde de alacaklı her şiirde kaybolduğum; her şehirde seyyah yüreğimi yollara ve yıllara savurduğum...

Geç olsa da.

Günün hükmü sonlansa da.

Gece olmayı temenni eden bir sabah olmanın neresi kötü dercesine.

Kordan heceleri közde ısıtıp yeniden...

Lahzasında yüreğin kök söktüren bir beyit olmanın haşmeti ile şiirler ören hurafelerden alacaklı bir gizem, köhne evlerin sönük ışıklarında ölü pervanelerin yeniden uçacağını beklemek gibi mutluluğun hakim kılınacağı o devre arasında uyuyup kalan bir hikaye kahramanı gibi ağıtlar yaktığım kozamda ölümlü tarifesinde bir yenilgi olsam da cihanın her saniyesine denk düşen üzünçlerin de tek sahibesi...

Hani olur da yeniden doğarım, dercesine.

Ölümü mimler de çeker giderim, demenin meali belki de...

İmza:

Denemeye değer yeniden.